

Šiaulių Stasio Šalkauskio
gimnazijos
bendruomenės laikraštis

2015 m. Nr.1

Spalio 5-toji – Tarptautinė mokytojų diena

Šią dieną paskelbti kaip minėtiną 1966-aisiais pasiūlė UNESCO Tarpvyriausybinių konferencija, siekdama, jog būtų pripažintas lemiamas mokytojų vaidmuo švietimui, asmenybės formavimui ir dabartinės visuomenės raidai, bei siekdama parodyti jiems deramą pagarbą. Kiekvienais metais mokiniai šia proga sveikina mokytojus: įteikia gėlių, išsako nuoširdžius linkėjimus bei kažką padovanoja. Ši šventė jau tapo gražia tradicija, kuri džiugina kasmet kiekvieną mokytoją, ir, tikėkimės, dar tęsis ilgai.

TU esi MOKYTOJAS

Tu gimei tą akimirką, kai klausimas išsiveržė iš vaiko burnos.

Tu – Sokratas, raginantis jaunimą pažinti pasaulį per klausimus.

Tu – H. K. Anderseną, daugybėje pasakų atskleidžiantis tiesą.

*Kartais veidai ir vardai greitai pamirštami, tačiau pamokos
ir asmenybės mokinių darbuose išlieka ilgai.*

*Tau per vieną dieną tenka pabūti aktoriumi, draugu, slaugė, gydytoju, treneriu,
pamestų daiktų ieškotoju, psichologu, tėvu, politikų, paslapčių saugotoju.*

Tu – paradokšas. Geriausiai kalbi atidžiai klausydamasis.

Tavo didžiausi gabumai – iš mokinių priimti tai, ką jie duoda.

*Tavo tikslas – ne materialios vertybės, nors visada ieškai mokiniuose slypinčių lobių. Nuolatos
bandai išvelgti ir padėti prasmingai panaudoti kartais giliai
po pralaimėjimų griuvėsiais pasislėpusius gabumus.*

*Tu – kovotojas, kasdien kariaujantis prieš nuolatinį neigiamą požiūrį,
baimę, abejingumą, prisitaikėlišumą ir apatiją.*

*Laimė, turi puikius sąjungininkus: Intelektą, Smalsumą, Tėvų paramą,
Individualumą, Kūrybingumą, Tikėjimą, Meilę ir Juoką. Visi jie atkakliai Tave remia.*

*Tavo praeitis pilna prisiminimų. Dabartis – viliojanti, pilna spalvingų darbų, rūpesčių, bet ir
smaigumo, nes Tau leista prisiliesti prie ateities.*

Pagal J. W. Schlatter

Tebūnie Jūsų gyvenimas gražus, lyg spalvotais lapais nuklotas kelias...

Dosnus, lyg neseniai pripiltas žemdirbio aruodas...

Ryškus, lyg šermukšnio uogom apkibusi šakelė...

Turtingas, lyg pilnas derliaus rudeninis sodas...

Mielieji Mokytojai,

Jūs kaip rudens spalvos – šilti, jaukūs bei nuoširdūs. Jūsų šypsenos kaip saulė nubudina rytais, o akys skleidžia džiaugsmą ir norą išmokyti visko, ko mums tikrai reikia...

Todėl dėkojame, kad taip šiltai mus, pirmokus, priėmėte į šią gražią bei darnią bendruomenę, ir linkime Jums, kad niekada nevēluotumėte į pamokas, kad neperkaistų galvos nuo mokinių ir kad nesirgtumėte!

Dovydas Ragaliauskas, Ia klasė

Šią nuostabią ir kupiną šilumos dieną 1 b klasės mokiniai nori Jus pasveikinti su Mokytojų diena! Linkime didelės ištvermės vedant mus teisingu gyvenimo keliu! Neišsenkančių idėjų! Kantrybės taisant mūsų darbus! Šypsenos rašant mums dešimtukus! Stiprybės pamokų metu! Nuoširdžiai tariame Jums AČIŪ už tai, kad esate!

Karolina Svidriūtė, Ib klasė

Artėja viena gražiausių rudens švenčių. Spalio 5-toji, Mokytojų diena. Šią darganotą dieną tikimės, jog praskaidrinsite ją savo šypsenomis, kurias dalinsite kiekvienam žmogui. Tikimės, jog ši diena Jums praeis džiugiai bei lengvai. Jūsų širdis linksmins mokiniai bei jų teikiamos gėlės, padėkos už tai, kad mus mokote. Šia diena, šia proga taip pat norėtumėme palinkėti, jog eitumėte į mokyklą su užsidegimu, su ta mažyte kibirkštėle, kuria užkrėsite ir mus. Tačiau už viską labiausiai linkime, kad nepavargtumėte taisydami mūsų darbus, kad ir kokie jie kartais nuobodūs ar įdomūs bebūtų, kad nepyktumėte, kai kažko nepadarome, – visi kažką pamirštame. Žinoma, linkime ir nenaktinėti bei gerai išsimiegoti. Jūsų darbas – vienas sunkiausių, kartu ir vienas prasmingiausių. Dar kartą sveikiname Jus šia proga!

Goda Ostrauskaitė, IIIa klasė

Siuvinėtų paveikslų paroda

Pripratome antro aukšto fojė matyti nuolat keičiamas įvairias parodas. Šįkart dažnas stabteli ir žavisi unikaliais matematikos mokytojos Aušros Bogušienės paveikslais. Ne kiekvienas pastebi, kad akį traukiantys darbai – tai dailiai ant audinio sugulę įvairiaspalvių siūlų dygsneliai (siuvinėjimas kryželiu). Nors mokytojo darbas išties sunkus, bet, matyt, labai norint, galima atrasti laiko mėgstamam užsiėmimui, net tokiam, kuris reikalauja ne vienos laisvalaikio valandos, begalinės kantrybės ir kruopštumo. Pakalbinta mokytoja A. Bogušienė atskleidė, kad pirmuosius darbelius pradėjo siuvinėti dar tada, kai pati mokėsi mokykloje – per darbų (dabar – technologijų) pamokas. Intensyviau šios veiklos ėmėsi prieš kokius ketverius-penkerius metus. Toks darbas traukia, vilioja. Mokytoja sakosi beveik kasdien išsiuvinėjanti nors po keletą kryželių, dažniausiai tai daranti vakarais prieš miegą. Siuvinėjant paveikslus jaučiama ramybė, viskas aplinkui pamirštama, tiesiog „kaifuojama“.

Paklausta, kokių priemonių reikia darbui, atsakė trumpai: „Drobės, siuvinėjimo siūlų, adatos, lankelio, žirklių.“ Ir pridūrė: „Svarbiausia, turėti noro, kantrybės ir kruopštumo.“ Mokytoja pasakojo, jog jai labiausiai patinka paveiksai gamtos tematika. Jų randa internete, grožisi jais, tačiau savo kolekcijoje tokių dar neturi.

Įdomu buvo sužinoti, ko mokytoja palinkėtų tiems, kurie norėtų užsiimti tokia pat veikla. „Palinkėčiau, kad, pradėjus siuvinėti, neišsigąstumėte ir visko nemestumėte į šalį. Pirmieji kryželiai nebūna dailūs. Kuo daugiau dirbi, tuo labiau domiesi, kaip reikia siuvinėti, kad tas kryželis būtų geras, dailus. Ypač naudingi siuvinėjančių žmonių patarimai ir pastabos. Jų galima išgirsti siuvinėtojų būreliuose, draugijose, kurių yra ir Šiauliuose. Taigi tik noro ir kantrybės.“

Linkime mokytojai kuo daugiau kantrybės, įspūdingų paveikslų ir parodų.

Kalbino Indrė Vaičiškauskytė, IV klasė

Šiomet mūsų mokyklos bendruomenė pasipildė 126 pirmokais. Matome juos zujančius mokyklos koridoriais, nekantraujančius valgykloje, tarškančius prieš pamokas... Kokie jie, mūsų pirmokai, iš tiesų yra? Kas juos domina? Ką įdomaus veikia?

Rugsėjo 1-ąją į Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnaziją sugužėjo I b klasės mokiniai. Iš šalies atrodo paprasta, niekuo nuo kitų nesiskirianti klasė; daugiau mergaičių, mažiau berniukų.

Mokomės panašiai kaip ir kiti. Kuo gi mes kitokie?

Mūsų klasė tikrai kitokia! Tik atėję į šią mokyklą, visi pradėjome bendrauti. Jau pirmomis dienomis puikiai žinojome vienas kito vardus, po savaitės pradėjome pastebėti charakterio bruožus ir leisti savaitgalius kartu! Dauguma esame tikrai aktyvūs: šokame, piešiame, dainuojame, sportuojame, savanoriaujame, vaidiname. Esame stropūs, originalūs bei turime puikų humoro jausmą. Pertraukas linksmai leidžiame kartu plepėdami apie vasaros išpūdžius, namų darbus ar mėgstamą muzikos stilių. Grįžę namo, jei iškyla kokia problema, tikrai nebijome kreiptis vienas į kitą ir žinome, kad sulauksime pagalbos.

Turime nuostabią auklėtoją V. Malinauskaitę, be kurios klasė tikrai nebūtų buvusi tokia šauni ir darni, kokia yra dabar! Taip pat džiaugiamės ir kitais mokyklos mokytojais!

Žinoma, čia esame tik vieną mėnesį, tad visas įdomumas dar lieka prieš akis...

Viena iš įdomiausių I b klasės mokinių – Gabrielė Švarcukaitė, sukūrusi savo papuošalų mini verslą. Mergina kuria auskarus, apyrankes, pakabučius. Pakalbinome jaunąją kūrėją:

Kas paskatino imtis šios veiklos?

Mane paskatino imtis šios veiklos mama ir tėtis. Jie yra verslininkai, todėl ir mane skatina sekti jų pavyzdžiu bei sieti savo kūrybą su verslu.

Ką jaučiate, kai dirbate?

Dirbdama jaučiuosi labai atsipalaidavusi, jaučiu begalinį džiaugsmą, malonu, kai mane įvertina ir pastebi.

Kaip vyksta pats kūrimo procesas?

Prieš pradėdama kurti apskaičiuoju, kiek ir kokių priemonių reikės papuošalui kurti. Tuomet patikrinu savo medžiagų atsargas, išsigyju trūkstamas. Įsijungiu mėgstamą muziką ir apie 1-3 valandas kuriu gaminį (siuvu, veriu karoliukus, kerpu, klijuoju...). Kai aksesuaras būna pagamintas, jį supakuoju ir pranešu užsakovui, kad užsakymas yra paruoštas.

Koks sukurtas daiktas Jums labiausiai įsiminė?

Labiausiai įsiminė mano sėkmę lėmęs marinistinio stiliaus vėrinys. Įkėlus vėrinio nuotrauką į savo internetinį puslapį, pasipylė užsakymai. Tuomet vos spėdavau gaminti, nes nuolat pritrūkdavau medžiagų, įpakavimo dėžučių.

Kas įdomiausia būna kuriant papuošalus?

Pats įdomiausias dalykas visame kūrimo procese – tai gauti medžiagų, važiuoti į dideles gamyklas, gauti lapės, triušio, šinšilos kailio, veršiuko odos, virvelių. Įdomu važiuoti į knygų spaustuvę užsakyti įpakavimų.

Iš asmeninio archyvo

Kokie tolimesni planai?

Dabar baiginėju dailės mokyklą. Diplominiam darbui pasirinkau fotografiją. Mano tikslas bei pagrindinė idėja – susieti fotografijos gabumus su savo kuriamais papuošalais. Todėl dabar kasdien kuriu, eskizuoju naują, prabangią kolekciją su natūraliais gyvūnų kailiais, čekiško stiklo kristalais, veršiuko oda.

Gal buvo kokia paroda? Kur galima pamatyti Jūsų darbus?

Parodos kol kas dar nebuvo, tačiau pavasarį planuoju surengti savo fotografijos darbų autorinę paroda. Joje bus pateikti naujos kolekcijos gaminiai. Kol kas mano darbus galite rasti šių metų žurnalo „Karoliukai“ rudens numeryje, facebook puslapyje „L‘amour de la beaute“.

Ačiū už pokalbį ir linkime sėkmės įgyvendinant svajones.

Pradėsiu nuo to, kad esu 1d klasės seniūnė Gabrielė.

Mūsų klasės auklėtoja yra Daiva Valeckienė. Per rugsėjo mėnesį nedaug dar pažinome savo auklėtoją bei ji mus. Bet tikiuosi susidraugausime ir nebus jokių pykčių, nes visad maloniau būti draugiškiems:)

Apie klasę ką galiu pasakyti? Mūsų klasėje yra labai daug skirtingų mokinių tiek išvaizda, tiek charakteriu bei bendravimu. Vieni nebijo laisvai bendrauti bei dalintis savo pomėgiais, o su kitais norint bendrauti reikia laiko. Kiekvienas esame savaip įdomus, išskirtinis ir talentingas. Klasėje yra sportuojančių vaikinukų: orientacininkų, kanojininkas, o panelės domisi šokiais, piešimu, muzika. Per šį trumpą laiką dar nelabai spėjom vienas kitą gerai pažinti ir sužinoti, kokios asmenybės esame. Kad gerai sutartumėme vienas su kitu, reikia laiko. Bet labai tikiuos, kad tapsime viena didelė šeima.

Džiaugiamės, kad tarp mūsų gimnazijos pirmokų yra ir puikių šokėjų. Tai I a klasės Rimantas Danielius, šokantis sportinius šokius, I d klasės gimnazistės Gabrielė Ralytė ir Fausta Klyvytė, šokančios šiuolaikinius šokius.

Rimantas pasakojo, kad šokti pradėjo būdamas penkerių metų. Tąsyk dar darželį lankantis berniukas gavo lapelį-kvietimą. Tėveliai tik pasijuokė iš tokio noro ir leido nueiti į keletą treniruočių – nesitikėjo, kad šokiai taip sudomins. Dabar šeima didžiuojasi pasiekimais. O pasiekimų ištis daug. Dalyvauta įvairiose varžybose ne tik Lietuvoje. Daug prizinių vietų, daug taurių ir medalių. Užimta pirmoji vieta Lietuvos reitingo varžybose (kiekvienose

varžybose pagal užimtą vietą skaičiuojami taškai ir metų pabaigoje daugiausia taškų surinkusi pora skelbiama nugalėtojais), jaunių II D klasėje (pagal amžiaus grupę) tapta Lietuvos vicečempionais. Kad būtų pasiekti tokie rezultatai, tenka dirbti labai daug. Rimantas pasakojo, kad per savaitę treniruojasi 4-5 dienas po dvi valandas. Laisvo laiko beveik nebelieka: pamokos ir šokių treniruotės viską surija. Paklaustas, ko reikia geram šokėjui, atsakė: „Vaidybos, fizinių jėgų, užsispyrimo, sarkazmo... Reikia išmokti nesijaudinti, nesinervinti, jei kokiose varžybose nepasisekė. Jei daug dirbsi, pasiseks kitose.“ Tiesa, yra buvę ir pačiam Rimantui, kad pabodo ši veikla ir buvo nusprendęs viską mesti. Bet tada tėvai jau nebeleido. Ir gerai! Dabar visi džiaugiasi. Įdomu ir treniruotėse, ir varžybose. Tenka patirti įvairiausių nuotykių. Baisiausia, kai pražiopsai varžybose tą momentą, kai reikia išeiti ant parketo šokti.

Sportiniai šokiai – tai poros darbas. Per jau ne tokį trumpą šokių laikotarpį

teko turėti 3 partneres (neskaičiuojant pačioje pradžioje, kai mažieji šoka su keliomis partnerėmis). Geriausias buvo dvi: Ieva ir dabartinė partnerė Gustė.

O Fausta pasakojo, kad ją suviliojo Šiaulių moksleivių namų šiuolaikinių šokių kolektyvas „Asorti“. Draugių bei šeimos paskatinta pradėjo šokti prieš šešerius metus. Kolektyvas stengiasi dalyvauti visuose šokių renginiuose, konkursuose, dažnai laimi pirmąsias vietas ar prizus. „Tai nuostabus jausmas,“ – pasakojo mergina. Treniruojasi jie 3 kartus per savaitę po dvi valandas. Nešokti jau nebeįmanoma. Kolektyvas tapo lyg antrąja šeima, jo nariai bendrauja ne tik repeticijų metu. Daug visko nutinka ir treniruotėse, ir konkursuose. Šokant labiausiai reikia užsispyrimo. Būna, kad nepavyksta atlikti kokio nors judesio, tada daug kartų mėgini, kartoji, kol pagaliau sušoki. Fausta savo gyvenime vadovaujasi šūkiu: „Niekada nepasiduok! Jeigu žengei žingsnį atgal, tebūnie jis skirtas įsibėgėti!“ (Fausta nuotraukoje pirma iš dešinės.)

Gabrielė pasakojo, jog nuo mažens mėgo staisyti prieš veidrodį. Tai pastebėję tėvai paskatino lankyti šokių užsiėmimus mokykloje. Pats įdomiausias laikas buvo tada, kai pradėjo šokti gatvės šokius. Šokėja sako, kad šiai veiklai labai svarbu komandinis darbas. Nesinori „pavesti“ draugų. O kai sunku, palaikymo sulaukia iš draugų. Paklausta, ko reikia šokant šiuos šokius, atsakė: „Daug valios, pastangų, užsispyrimo, energijos. Nepasiduoti net tada, kai norisi viską mesti. Šokti nėra lengva.“ Gabrielė tikisi, kad prisijungs ir prie mokyklos šokėjų. O, be šokių, jai dar patinka žaisti tinklinį, futbolą, vaidinti. Prisipažino, kad vienas ir keisčiausių jos mėgstamų darbų – prižiūrėti vaikus.

Taigi linkime mūsų šokėjams puikių pergalių ir nekantriai lauksime jų pasirodymų mokyklos scenoje.

Mūsų mokykla neįsivaizduojama be sportininkų. Kasmet skaičiuojame krepšinininkų pergales... Pavasariį sėkmės linkėjome ir apgailestavome dėl mokyklą paliekančių abiturientų. Ar sulaukėme jiems pamainos?

Galime džiūgauti! Tarp pirmokų yra ir regbininkų, ir orientacinio sporto atstovų, ir, žinoma, krepšinininkų. Neiškentėme ir jų nepaklausinėję, kaip jiems sekasi.

Lukas Vinciūnas (I c klasė) pasakojo, kad jau trejus metus žaidžia regbį. Net nežino, kas iš tiesų jį suviliojo: gal noras užsiimti kokia intensyvesne veikla. Gal tai, jog tiesiog draugas pakvietė į treniruotę. Tada nebuvo kas veikti ir nuėjo. Dabar gali didžiulis pasiekimais. Praeitais metais Lukas pateko į Lietuvos rinktinę. Kaip įspūdiną patirtį prisimena Kaliningrado srityje vykusias varžybas, kai teko žaisti su įvairių šalių komandomis. Treniruotis tenka nemažai. Laiko kitokiai veiklai beveik nebėlieka. Prieš varžybas sportuojama kasdien, po to dar tenka eiti į „štanginę“. Po varžybų savaitė būna kiek ramesnė, sportuojama 2-3 kartus. Paklaustas, kokių savybių reikia norint būti geru regbininku, Lukas nedvedoja: „Daug užsispyrimo ir, svarbiausia, būti drąsiam, nebijoti kontakto su žmogumi, nes aikštelėje jo būna daug ir gan stipraus.“ Sportininkas turi ir savo šūkį: „Naujokus lydi sėmė, nereikia bijoti imtis to, apie ką svajoji.“

Lukui pritaria ir Santars Karnytis (Id klasė). Jis sportuoja jau ketveri metai. Per tą laiką pasiekta daug pergalių, įdėta daug darbo. Santars papildoma, kad norint būti geru regbininku reikia išmanyti šio žaidimo techniką ir turėti nemažai pykčio. Šio sportininko šūkis: „Nenustok siekti tikslo.“

Rokas Norvilis (I d klasė) – orientacinio sporto mėgėjas. Draugo paskatintas, sportuoti pradėjo prieš šešerius metus. Tai taip pat daug pergalių pasiekęs sportininkas. Dviračiais sprinto trasoje tapo net

čempionu. Rokas atvirauja, kad norint šioje sporto šakoje pasiekti gerų rezultatų, reikia mokėti susikaupti, turėti daug valios. Ir priduria, kad svarbiausia yra noras dalyvauti varžybose.

I d klasė garsėja krepšininkais. Orastas Kožekas krepšinių žaisti pradėjo prieš šešerius metus. Prieš ketverius pradėjo žaisti Antano Sireikos krepšinio akademijoje (ASKA). Paklaustas, kas paskatino pasirinkti šią sporto šaką, atsakė, kad gan atleistiškai atrodo žaidėjai. To pasiekti galima daug dirbant. O dirbti tenka daug: per savaitę būna dvi fizinio pasirengimo treniruotės ir net keturios technikos treniruotės. Paklaustas, ar toks darbas nepabosta, atsakė, jog tai jo gyvenimas, net nežinotų, ką galima veikti be krepšinio. Sportas ugdo ir gerąsias žmogaus savybes. Žaidžiant komandoje išmokstama draugiškumo, kantrumo. Norint gerai žaisti, negalima būti nervingam.

Kitas krepšininkas Lukas Gakovas žaisti pradėjo prieš ketverius metus. Sportuoja jis keturis kartus per savaitę. Jam labiausiai įsiminė 3x3 turnyras, kuriame iškovotas medalis. O varžybose pats nustebė, kai kamuolį į krepšį įmetė iš salės vidurio.

Linkime sportininkams pergalių ginant mokyklos, miesto ir šalies garbę. O mes pasižadame „sirgti“ už jų pergalės.

Tai tokie mūsų pirmokai. Tikrai ne visus suspėjome pakalbinti, ne su visais suspėjome susipažinti. Tikimės, kad kitame numeryje pavyks papasakoti dar apie įdomius mūsų gimnazistus.

Pirmokus kalbino Arnas Lingvinas, IV klasė

Nuotraukos iš gimnazistų asmeninių archyvų.

DĖMESIO!

IX-XII klasių gimnazistai!

Ieškome naujų reiklių, atsakingų, kūrybingų korespondentų, mėgstančių rašyti, kurti, maketuoti.

Norintys kreipkitės į

R. Mikalauskienę (221 kab.) arba į D. Balčiūniene (309 kab.)